

Sygn. akt II CSK 24/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa C. L.
przeciwko [...] Szpitalowi [...] w S.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej P. Spółki Akcyjnej w W.
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 czerwca 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 marca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 maja 2011 r Sąd Okręgowy w S. zasądził od [...] Szpitala [...] w S. na rzecz C. L. kwotę 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 4.822,32 zł tytułem odszkodowania za szkody jakich powód doznał w wyniku leczenia go w pozwanym Szpitalu, oddalił w pozostałej części powództwo i orzekł o kosztach sądowych i kosztach procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony zarówno przez powoda jak i przez pozwanego oraz działającego po stronie pozwanej interwenienta ubocznego, P. S.A. w W.. Apelacja strony pozwanej była skierowana przeciwko rozstrzygnięciu uwzględniającemu powództwo, a apelacja powoda przeciwko rozstrzygnięciu oddalającemu powództwo dalej idące. Sąd Apelacyjny w [...] orzekając w sprawie na skutek tych apelacji, wyrokiem z dnia 8 marca 2012 r. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu w ten sposób, że odstąpił od obciążania powoda tymi kosztami w obu instancjach, a wyrokiem z dnia 22 marca 2012 r. oddalił apelację powoda i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego nie obciążając nimi powoda.

Wyroki Sądu Apelacyjnego z dni 8 marca i 22 marca 2012 r. zostały zaskarżone skargami kasacyjnymi wniesionymi przez powoda

W skardze kasacyjnej od wyroku z dnia 22 marca 2012 r. powód zarzucił nierozpoznanie istoty sprawy, nieważność postępowania (art. 379 pkt 3 k.p.c.) oraz naruszenie art. 316 § 1, art. 278 § 1 i art. 328 § 2 k.p.c. – i domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na podstawy z art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. to jest nieważność postępowania i oczywistą zasadność skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z przepisu art. 398⁴ § 2 k.p.c. wynika obowiązek nie tylko wyartykułowania żądania przyjęcia skargi do rozpoznania, ale nadto obowiązek uzasadnienia istnienia okoliczności usprawiedliwiających to żądanie. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Nie można zgodzić się ze skarżącym, że na skutek wydania skarżonego wyroku, rozstrzygającego o apelacji powoda, doszło do nieważności postępowania spowodowanej orzekaniem w sprawie prawomocnie osądzonej. Wyrokiem z dnia 8 marca 2012 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok sądu pierwszej instancji w ten sposób, że powództwo oddalił, co nastąpiło w uwzględnieniu apelacji pozwanego i interwenienta ubocznego. W wyroku tym Sąd Apelacyjny nie rozstrzygnął o apelacji powoda. Apelacja powoda nie była skierowana przeciwko rozstrzygnięciu uwzględniającemu powództwo, ale przeciwko tej części wyroku sądu pierwszej instancji, mocą której powództwo to, ponad zasądzoną kwotę 84.822,32 zł, zostało oddalone. Z uwagi więc na różne zakresy zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji objęte tymi apelacjami, a tym samym różne zakresy rozstrzygnięć sądu odwoławczego, nie można zasadnie twierdzić, że drugi wyrok Sądu Apelacyjnego rozstrzygający o apelacji powoda, a więc o żądaniu powoda dalej idącym, zapadł w sprawie prawomocnie osądzonej. Jest jednak jasne, że związanie wyrokiem z dnia 8 marca 2012 r. musiało prowadzić do oddalenia tej apelacji. Wydanie w sprawie niniejszej przez sąd odwoławczy dwóch wyroków, rozstrzygającego o apelacji strony pozwanej i rozstrzygającego o apelacji powoda, nie usprawiedliwia też, samo przez się, twierdzenia skarżącego o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, a wobec braku szerszej argumentacji nie uzasadniało tym samym dostatecznie wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania.

Wobec przeto braku podstaw z art. 398⁹ § 1 k.p.c., należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze okoliczności sprawy.

aw
db